

[Schak Nielsen]

slag der har været fremme her i salen, så må jeg sige, at der er lige så meget kød på dette som på alle andre forslag. I øvrigt synes jeg nok, at DKP i det hele taget i sin boligpolitik er noget enøjet. Der er to parter i den, både ejere og lejere.

Det, vi har villet gøre med vort forslag, er at rejse en debat om tingene, for området er så stort og så indviklet, at det kræver en virkelig ekspertise. Vi ville se, om der i folketinget er vilje til at gøre noget ved dette problem, det er dette forslags egentlige tanke.

Forslaget er ikke en politisk markeringssag eller en genganger fra forrige samling. Men det rører ved et aktuelt emne, endda et dagsaktuelt emne. Det er navnlig aktuelt nu, hvor byggeriet bliver mere og mere industrialiseret. Da byggeriet var et håndværkeranliggende med traditioner og med håndværkerstolthed og med håndværkerens særlige forhold til materialerne – det var ofte de traditionelle materialer – og med håndværkerens forhold til kvalitet, da forekom begrebet byggeskader eller det mere nedværdigende byggesjusk meget sjældent. Det er ikke mindst de, om jeg så må sige, ulykkelige finansieringsforhold, vi har, med høj rente, med kurstab, med det grå pengemarked, og så byggemomsen, der gør, at man ind imellem slækker lidt på kvaliteten, søger nye og billigere måder at bygge på, søger nye og uprovede og billigere materialer for på den måde at få prisen og huslejen ned i nybyggeriet. Den er også ved at blive af en næsten ublu størrelse.

Industrialiseringen har på alle andre områder i realiteten gjort, at vore fornødenheder er overordentlig billige, men de foreløbige resultater af byggeriets industrialisering er ikke særlig opmuntrende, hverken kvalitetsmæssigt eller prismæssigt. Det må være rimeligt med en eller anden form for sikring mod uforudsete byggeskader, der kan ødelægge familiernes økonomi i mange år frem i tiden.

Vi har eksemplet Albertslund. Det skulle være et billigt byggeri, og derfor blev dette industrialiseret, måske noget af det første, vi fik virkelig industrialiseret. Men de, der i sin tid flyttede derved, følte vist ikke, at det var særlig billigt, og da så inflationen gjorde huslejerne rimelige, ja, så kunne man begynde forfra med reparationer, ikke småreparationer, men reparationer af helt fundamentale skader.

Her kan for øvrigt komme et spørgsmål ind: når myndighederne giver dispensation på et teknisk område, f. eks. fra to lag tagpap, som der var påbudt, til ét lag, følger der så ikke et ansvar med fra myndighedernes side? Vi har helt det samme problem i højrentebyggeriet Brøndby Strand. Det var bestemt ikke noget billigt byggeri, og nu, hvor det efterhånden er etableret, så kan beboerne begynde forfra med kostbare forandringer, der ikke har noget med almindelig nedslidning at gøre. Det er ikke anstændigt.

Man kunne godt overveje, om ikke det var rimeligt med en varedeklaration på nyt byggeri. Det har man på masser af industrivarer, så hvorfor ikke også på byggeriet, der også er ved at blive en industrivar?

Der kunne siges meget om dette store emne, men vi skal jo til at slutte. Jeg har på foranledning af min gruppe i sommer udarbejdet et udkast til et lovforslag om sikring mod byggeskader, hvor der altså var noget mere kød på. Princippet i det var, at man forudsatte, at ethvert ansvar for alle grene af nybyggeriet kunne placeres ifølge den gældende lovgivning, og så var der kun tale om et forsikringsspørgsmål eller et deponeringsspørgsmål. Jeg vil da gerne overlade dette udkast til ministeren. Under arbejdet med sagen blev jeg opmærksom på, at det godt kunne tænkes, at der var flere aspekter i den end netop det forsikringsmæssige. Ordet garantifond har jeg truffet så tit hos fagfolk, at dette bør undersøges. Det korte af det lange er, at det må sikres, at mennesker, der i god tro skaffer sig en dyr bolig, ikke får deres økonomi helt ødelagt. Det kan egentlig være galt nok i forvejen med nybyggeriet.

Jeg håber, regeringen på basis af dette forslag – eller på basis af denne debat, må jeg nok hellere sige – vil bruge sin ekspertise til en ordentlig, fornuftig lovgivning på dette område.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg skal kun sige, at jeg synes, debatten har været nyttig. Jeg synes ikke, man af et oppositionsparti, som kun har et fåtal af mandater, kan forlange et helt og fuldt genemarbejdet og analyseret oplæg. Jeg synes, det er rigtigt, at man har bragt problemet frem, og vi skal gøre, hvad vi kan i boligmi-